

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.500

Letna naročnina L. 3.000

Letna inozemstvo L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 24 (1104)

Gorica - četrtek, 11. junija 1970 - Trst

Posamezna številka L. 70

Volitve brez posebnih premikov

Vsa država je z neko nestrpnostjo pričakovala izid nedeljskih volitev; sicer niso bile državne, temveč le deželne, pokrajinske in občinske, a izvedencem naj bi povedale, ali državljan odobrava vlado leve sredine, ali so v teku premiki na levo ali desno in kakšen je dejanski položaj v socialističnem taboru po lanski ločitvi socialistov od socialdemokratov.

Volitve pa so pokazale, da so volivci ostali v glavnem zvesti svojemu prepričanju. Krščanska demokracija se je z ozirom na pokrajinske volitve leta 1965 nekaj opomogla, enako komunisti. Socialdemokrati niso toliko napredovali, kolikor je bilo pričakovati po njih močni antikomunistični propagandi in ob podpori industrijskih krogov. Resnični neuspeh pa so doživeli liberalci. Od 7,8% so padli na 4,5%. Glasove so jim pobrali i republikanci i socialdemokrati. Proletarski socialisti so nazadovali; z njih glasovi so se okrepili komunisti. Misovci so nekaj napredovali; monarhisti so pa le še skelet tega, kar so nekdaj bili.

Lahko rečemo, da kombinacija demokristjani - obojni socialisti - republikanci ni doživela niti presenečenj niti pretresov. Tako se zdi, da bo še vnaprej najbolj pametna formula za sestavljanje vladne večine.

Volilna udeležba je bila visoka: 91,3%. V naši deželi, ker ima kot Južna Tirolska, Dolina Aosta, Sardinija in Sicilija poseben statut, deželnih volitev ni bilo. Pač pa so bile v petnajstih na novo ustanovljenih deželah z navadnim statutom. V dvanajstih bo lahko sestaviti vlado leve sredine, Emilia-Romagna, Toskana in Umbrija pa bodo imele verjetno »rdeče« vlade; vsaj za prvo je to že gotovo. Tam imajo komunisti s proletarskimi socialisti absolutno večino.

V NAŠI DEŽELI

V deželi Furlanija-Julijska Benečija je bila pozornost volivcev obrnjena na pokrajinske in občinske volitve.

V Trstu so si demokristjani priborili osem sedežev (70.090 glasov), socialdemokrati dva, socialisti enega, republikanci enega, komunisti šest (47.436 glasov), liberalci dva (izgubili enega), misovci tri (pridobili enega in na glasovih: 21.926). Pristaši za Svobodno tržaško ozemlje so ostali brez sedeža, enako socialproletarci.

Skupna slovenska lista je ohranila svoj položaj skoro nedotaknjen: leta 1966 je prejela 7.013 glasov, letos 6.986. Razlika je 27 glasov. Izvoljen je bil dr. Drago Legiša. Njen glas bo v bodočem tržaškem pokrajinskem svetu odločilnega pomena. Če se bo Slovenska skupnost pridružila strankam leve sredine, bo razmerje 13 : 11 v korist leve sredine; če bi šla v opozicijo, bi bilo razmerje 12 : 12, kar bi spet lahko povzročilo komisarsko vlado. Naj še omenimo, da sta bila izvoljena na listi italijanske komunistične partije v tržaški pokrajinski svet Slovenca časninar Slavko Stoka in učiteljica Stanka Hrovatin, na listi italijanskih socialistov pa Lucijan Volk.

V goriški pokrajini so najmočnejša stranka demokristjani z desetimi sedeži in 37.387 glasovi. Od leta 1965 so napredovali za skoro

dva tisoč glasov. Po moči jim sledijo komunisti: 23.202 glasova in 6 sedežev. Porastli so za 1.341 glasov. Socialdemokrati so si priborili dva sedeža, enako socialisti. Socialproletarci, liberalci in misovci so prejeli po enega.

Slovenska demokratska zveza je izšla iz teh volitev oslABLJENA. Leta 1965 je prejela 3.112 glasov, letos 2.937. Nazadovala je torej za 175 glasov. Kljub temu ji je uspelo obdržati svoj sedež. Izvoljena je bila Marija Ferletič, ki je nastopila v zagrajskem volilnem okrožju. V to okrožje spadata tudi slovenski občini Sovodnje in Doberdob. Marija Ferletič je prejela v tem okrožju 590 glasov. V bodoči goriški pokrajinski svet bosta prišla še dva druga Slovenca: Marko Waltritsch, izvoljen na listi PSI in Jože Jarc, član KPI.

Glasovi za Slovensko listo na pokrajinskih volitvah v sedmih goriških okrožjih so naslednji: I. 330 (Šuligoj), II. 335 (Šuligoj), III. 244 (Bratuž), IV. 204 (Bratina), V. 197 (Paulin), VI. 292 (Paulin), VII. 191 (Prinčič).

V ostalih okrožjih goriške pokrajine je prejela Slovenska lista naslednje število glasov: Krmin I. (66), Krmin II. (27), Fara-Kapri-va-Steverjan (286), Gradiška (10), Gradež I. (3), Gradež II. (6), Tržič, pet okrožij (72), Romans (9), Ronki I. (32), Ronki II. (25), Zagraj (590), Škocijan I. (16), Škocijan II. (4).

V videmski pokrajini je krepko zmogla KD: 18 sedežev; socialisti so jih dobili pet, enako komunisti, socialdemokrati štiri, liberalci dva, misovci in socialproletarci po enega.

PO NAŠIH OBČINAH

Mesto Trst to pot ni imelo občinskih volitev, pač pa Gorica. Krščanska demokracija bo imela v mestu 19 sedežev in je daleč najmočnejša stranka (12.607 glasov); druga najmočnejša stranka so socialdemokrati s petimi sedeži; komunisti v Gorici ne pomenijo dosti (trije sedeži in 2.598 glasov). Po tri sedeže bodo še imeli socialisti in misovci ter morda liberalci (dva sta gotova). Republikanci in socialproletarci bodo imeli po enega. To je zanje uspeh, ker so leta 1965 ostali brez izkupička.

Zal pa smo Slovenci izgubili to pot en sedež. Od treh smo padli na dva. To se vidi tudi v glasovih: leta 1965 je bilo oddanih za Slo-

vensko demokratsko zvezo 1.918 glasov, letos le 1766. Razlika je precejšnja: 152 glasov. Za Slovensko demokratsko zvezo so prejeli največ preferenc naslednji kandidati: dr. Damijan Paulin (603), dr. Andrej Bratuž (577), in dr. Stanislav Bratina (563). Izvoljena sta dr. Paulin in dr. Bratuž. Od slovenskih kandidatov na drugih listah sta izvoljena še dr. Peter Sanzin na socialistični ter Vilma Brajncorva na komunistični listi.

V slovenskih občinah goriške pokrajine je krepko zmogla SDZ v števerjanski občini. Premagala je levičarsko listo občinske enotnosti z 278 glasovi proti 170. V ostalih dveh občinah pa sta se uveljavili listi občinske enotnosti nad listo SDZ: v Sovodnjah 587 proti 347 in v Doberdolu 435 proti 309. Ostalo je torej vse po starem.

Na Tržaškem so v Dolini, Zgoniku in Repentabru občinske uprave ostale v istih rokah; to se pravi: v Dolini so združeni komunisti in socialproletarci prejeli deset sedežev in 1.811 glasov, lista Slovenske skupnosti 764 glasov in štiri sedeže (enega manj kot leta 1964), Krščanska demokracija štiri mesta, socialisti in socialdemokrati po enega.

V Zgoniku je levičarska lista premagala listo Slovenske skupnosti s 378 glasovi proti 333. Toda napredek te liste je očividni, saj je od leta 1965 porastla za 95 glasov, medtem ko je občinska komunistična lista prejela z ozirom na leto 1965 le 21 glasov več. Še ene volitve, pa bo tudi občina Zgonik v slovenskih demokratičnih rokah!

Na Repentabru je lista Slovenske skupnosti svojo premoč nad tako imenovano napredno listo (PKI-PSI) še povečala. Leta 1964 je zmogla z dvema glasovoma večine (161 proti 159), letos pa kar za 30 (179 proti 149).

Za slovensko stvar zapleten je položaj v nabrežinski občini. Tam je prejela Slovenska skupna lista 753 glasov in tri sedeže, komunisti skupaj s socialproletarci 1.223 glasov s 6 sedeži, Krščanska demokracija (v glavnem bivši istriki begunci) 1.651 glasov in 8 sedežev, socialisti dva in socialdemokrati enega. Verjetno bo prišlo do sestave občinske uprave leve sredine. Od pogajanj bo odvisno, v koliko bodo Slovenci, ki so volili za Slovensko skupnost, v njej sodelovali.

Protest zaradi odstavljenega skrutinatorja

Izvršni odbor Slovenske skupnosti je proučil volilne rezultate pokrajinskih in občinskih volitev na Tržaškem in ugotovil napredovanje Skupne slovenske liste z ozirom na zadnje pokrajinske volitve, ki so bile leta 1966.

Slovenska skupnost beleži s posebnim zadovoljstvom zmago slovenske liste na Repentabru, prodoren uspeh v Zgoniku, kjer se je mlada kandidatna lista izredno uveljavila, nadalje dober uspeh v Nabrežini, Dolini ter v Kanalski dolini, kjer je slovenska lista sploh prvič nastopila.

Slovenska skupnost ugotavlja, da se je izjalovil ostrí napad raznih skrajnežev na slovensko listo; zadnje dneve v volilni kampanji so se poslužili vseh mogočih blatenj, da bi zrušili trdnost slovenskega tabora. Toda slovenski volivci niso nasledili temu načinu stalinistične propagande in so ponovno izpričali svojo predanost slovenski stvari, demokratičnemu razvo-

ju in socialnemu napredku naših krajev. Slovenska skupnost čuti nadvse prijetno dolžnost, da se svojim 7.000 volivcem iskreno zahvali za zaupanje in zvestobo na volitvah. Ta zvestoba je bila predvsem tokrat zelo važna, saj smo volilno kampanjo izpeljali v težkem obdobju raznih napadov, spletkarjenj, izmišljenega denuncianstva in rovarjenja. Toda trdno zaupanje Slovencev nam daje veliko zadovoljenje. Najlepša hvala torej vsem našim volivcem: z naše strani pa jim zagotavljamo vso našo zavzetost pri reševanju in uveljavljanju slovenskih narodnostnih in socialnih pravic. Naš izvoljeni predstavnik na pokrajini, naši župani, naši občinski svetovalci v občinah Dolina, Repentabor, Zgonik in Devin-Nabrežina bodo z vsemi svojimi močmi delali za splošni blagor vsega slovenskega prebivalstva, za strpnost in razumevanje med vsemi Slovenci.

Perujska vlada je konec preteklega tedna uradno objavila, da je ob zadnjem potresu zgubilo življenje najmanj 50.000 ljudi. Koliko prebivalcev je pa bilo ranjenih ali ostalo brez doma, je zaenkrat nemogoče oceniti.

»Treba je to tragedijo videti od blizu, drugače se je ni mogoče predstavljati,« je dejal časninarjem predstavnik vlade Zavala. Proge in ceste so zasute od sesutega gorovja. Porušeni so mostovi, asfaltno cestišče je popokalo, milijoni kubikov vode iz gorskih jezer so preplavili nižje ležeče predele. Vsa prostrana gorska dolina Huaylas je prekrita s plazovi, krajev Yungaya in Huaraza ni več, pristanišče Chimbote, kjer je živelo 80.000 ljudi, je zbrisano s površine. Peru je velika država, za štiri Jugoslavije. Polovica Peruja je doživela uničevalno moč potresa.

Vlada generala Velasca Alvarada — na oblasti po državnem udaru od 3. oktobra 1968 — je v škripcih. Potres ji je prevrgel vse gospodarske načrte. Brez dvoma bo moralo poteči nekaj let, da bo Peru spet gospodarsko lahko zadihal.

V 20. stoletju so potresi že terjali blizu 700.000 smrtnih žrtev. Najhujši potresi so zadeli Kitajsko, Japonsko, Turčijo, Zahodno Afriko, Iran in zahodne predele Latinske Amerike. V Evropi je bila doslej najbolj prizadeta Italija, za njo pa Jugo-

slavija.

V Italiji je bilo 28. decembra 1908 porušeno na Siciliji mesto Messina, pri čemer je zgubilo življenje 75.000 ljudi; dobrih šest let nato, 13. januarja 1915 se je potres znesel nad Avezzanom; tedaj je bilo mrtvih 30.000 oseb.

Nekaj grozotnega je bil potres, ki je 1. septembra 1923 razrušil Tokio. Pod ruševinami je našlo smrt 143.000 Japoncev. V sosednji Kitajski je bila dvakrat prizadeta zlasti pokrajina Kansa. V decembru 1920 je potres terjal ondot 180.000 življenj, 26. decembra 1932 pa še 70.000.

Od južnoameriških držav je potresnim sunkom zlasti izpostavljen Čile; leta 1939 je potres tam uničil mesto Chillán (30.000 mrtvih), leta 1965 pa Valdivio. V Afriki je bil najbolj uničujoč potres 29. februarja 1960, ko je našlo v maroškem mestu Agadir smrt 12.000 prebivalcev. 1. septembra 1962 se je stresla zemlja v severozahodni Perziji (Iranu). Posledica je bilo 10.000 mrtvih. Zadnji potresi v naši bližini: Skopje, Sicilija in Banjaluka so nam še v zvezem spominu. Smrtnih žrtev je bilo sorazmerno malo, materialna škoda pa ogromna. Vsekakor je potres ena izmed elementarnih nesreč, ki jih človek ne bo mogel nikdar preprečiti ali obvladati. En razlog več, da se čuti majhnega pred Stvarnikom vesoljstva.

Tri leta izraelsko-arabske vojne

Pred tremi leti, 7. junija 1967, je kratka vojna šestih dni med Izraelom in arabskimi državami Egiptom, Jordanijo in Sirijo bila na vrhuncu. Izraelcem je dva dni prej uspelo uničiti večino sovražnega letalstva. Tako so mogle nato tankovske kolone z Davidovo zvezdo neovirano prodirati. Ustavile so se tri dni nato ob Sueškem prekopu, ob Jordanu in na Golanškem višavju. In tam so še danes.

Diplomacija se v preteklih treh letih ni ravno izkazala. Varnostni svet Organizaci-

Odklanjamo razdiralne sile!

Prejeli smo s prošnjo za objavo: **Vodstvo Slovenske demokratske zveze v Gorici se je sestalo takoj po izidu upravnih volitev, da ugotovi volilne izide in potrdi smernice za nadaljnje delo.**

Slovenska demokratska zveza ob enem obsoja razdiralno akcijo nekaterih neodgovornih elementov, ki so zlonamerno motili propagando za preferenčne glasove v goriški občini.

Končno se SDZ zahvaljuje vsem zavednim Slovincem in Slovenkam, ki so na teh volitvah podprli njene kandidate in s tem zagotovili nadaljevanje dosedanjega dela za korist vse slovenske narodne skupnosti na Goriškem.

Vodstvo SDZ v Gorici

je Združenih narodov je sicer sprejel 22. novembra 1967 megljeno resolucijo, ki jo pa vsaka stran po svoje pojmuje. Uresničena ni bila niti ena točka. Arabci zahtevajo od Izraelcev umik na stare meje, nato pa razgovore, Izraelci pa zahtevajo razgovore, da bi si zagotovili varne meje, nakar šele bi se umaknili.

Vojna je za obe strani silno draga. Izraelcem požre letno petino narodnega dohodka, to je 1100 milijonov dolarjev, Egiptu pa blizu 1400 milijonov, kar je prav tako 20 odstotkov vsega državnega proračuna.

Hude so tudi človeške žrtve. V junjski vojni so imeli Izraelci nekaj več kot 700 mrtvih, Egipčani pa 11.000. Od tedaj je padlo v treh letih po nedavno objavljenih podatkih 543 Izraelcev, ranjenih pa jih je bilo 1.763; Egipčani so imeli v istem času — prav tako po lastnih podatkih — 1.300 mrtvih in okrog 5.000 ranjenih.

Razmerje v oborožitvi med Izraelom in Egiptom je zdaj približno tako kot je bilo leta 1967. Morda je orožja celo nekaj več, gotovo pa je kvalitetnejše. Danes ima izraelska vojska okrog 1.000 tankov — med njimi 120 sovjetskega izvora, ki so bili zaplenjeni Egipčanom pred tremi leti —, letal pa 320. Izraelska vlada zelo pritiska na Nixona, da bi dobila še 125 letal, ker so Egipčani glede letal številčno v premoči; imajo jih nad 400. Vsa so sovjetskega izvora. Sploh je Sovjetska zveza prvi dobavitelj orožja in gospodarske pomoči Egiptu. Ta naj bi že preseglja milijardo dolarjev. Poleg tega so v Egiptu sovjetski svetovalci in inštruktorji. Njih število cenijo na 13.000, pričakujejo pa, da jih bo v kratkem prišlo še nekaj tisoč.

Izraelcem najbolj pomagajo Združene države Sev. Amerike. Orožje dobavljajo pod zelo ugodnimi pogoji, poleg tega so pa dale ZDA Izraelu sto milijonov dolarjev gospodarske pomoči. Gospodarski položaj namreč v Izraelu ni ravno rožnat. Letos se bo primanjkljaj v plačilni bilanci povzpela že na 900 milijonov dolarjev. Vendar se Izraelu spričo izdatne pomoči iz tujine ni bati najhujšega. Bolj Izraelce vznemirja vojaški položaj. Sovjetska zveza vedno bolj aktivno sodeluje pri egiptovski obrambi. In če Sovjeti hote ali ne hote zagajajo v direktni spopad z Izraelom? Kje se bo potem ves spopad končal? To je vprašanje, ki ob tretji obletnici vojne na Bližnjem vzhodu vse prizadete močno vznemirja.

Jezikoslovec p. S. Škrabec



O. Stanislav Škrabec, slov. jezikoslovec

Jasnili si nam slovenskega jezika dušo, ga v »Cvetju« bistrili, brusili in krepili, odkrivali nam njegovo si lepoto, ljubiti ga si vztrajno nas učil jezika mojster, učeni ti Slovenec.

Nedavno smo poročali o spominski svečanosti ob odkritju spominske plošče p. Stanislavu Škrabcu, ki se je izvršila v nedeljo, 24. maja na Kostanjevici pri Gorici. Danes si pa oglejmo nekoliko поблиže, kdo je bil Stanislav Škrabec in kakšen pomen in zasluge ima za razvoj slovenskega jezika.

P. Stanislav Škrabec se je rodil na Dolenjskem v vasi Hrvači pri Ribnici 7. januarja 1844. Pri krstu so mu dali ime Anton. Ze v domači osnovni šoli je kazal veliko nadarjenost in veselje do učenja. Poslali so ga zato v Ljubljano, kjer je obiskoval gimnazijo. Se kot mlad gimnazijec se je zanimal za jezikoslovje in se poglobljal z veseljem v Kopitarjevo in Miklošičevo slovnico.

Ko je dovršil osmo gimnazijo in zrelotni izpit na ljubljanski gimnaziji, je vstopil v frančiškanski samostan leta 1863 na Trsat. Kot redovniško ime si je zbral Stanislav. Po enoletnem noviciatu je zapustil Trsat in vstopil v bogoslovje na Kostanjevici pri Gorici. Zadnji dve leti je šel v Ljubljano in bil 3. avgusta 1867 posvečen ter daroval prvo sv. mašo v frančiškanski cerkvi v Ljubljani.

Takoj leta 1868 je bil nameščen na novomeški frančiškanski gimnaziji ter z veseljem in velikim uspehom poučeval mladih v klasičnih jezikih do konca šolskega leta 1870. Ker pa p. Škrabec ni tedaj še imel naslova »c. kr. profesor«, je moral zapustiti pouk na tej gimnaziji. Predstojniki so pa dobro poznali Škrabčeve nadarjenost in njegovo zmožnost ter so ga tako poslali na vseučilišče v Gradec. Ze po treh letih je v Gradcu napravil z odličnim uspehom vse predpisane izpite iz klasične filologije in iz slovensčine. Po opravljenih izpiti in z lepim spričevalom v žepu se je zopet vrnil na Kostanjevico. Tu je zastavil vse svoje mlade moči bogoslovcem frančiškanskega reda, in to kot profesor in lektor. Tudi vernikom je bil vedno na razpolago v spovednici ter tako vršil tudi duhovniški poklic z vso vestnostjo in gorečnostjo.

Ze kot višješolec je p. Škrabec do dna proučil stare klasične jezike, latinščino in grščino, od modernih jezikov pa slovensčino, nemščino in deloma vse druge evropske jezike, zlasti slovanske. Zato je z lahkoto razlagal in razvozljal dijakom vse težave pri branju klasikov. Ni mu bilo do tega, da so učenci veliko prebrali, pač pa, da so vse tisto, kar so prebrali dobro prebavili. Površnost mu je bila zelo zoprna. Sam je o sebi z mirno vestjo zapisal: »Jaz gotovo ne želim mladini greniti življenje in za dvojice že celo nisem vnet — profesorji, ki jih mnogo pišejo, jih pišejo pravzaprav sami sebi — vendar se mi zdi, da učenje nima biti igrača, tudi ne mehanično vtepanje« (Cvetje - XVIII - 6).

Njegov namen je bil napraviti iz dijakov dobre redovnike, izobražene duhovnike in koristne ude človeške družbe. Vsa goreča ljubezen do slovenskega naroda se kaže v njegovem delovanju: »Naš slovenski jezik,« pravi sam, »je najdražji zaklad, ki nam ga je Bog dal kot narodu, kot Slovencu; zato je njegova božja volja, da ga ljubimo, kaker Nemeec nemškega in Lah laškega in da lepo ravnamo z njim in eden drugemu povejmo, koder vidimo, da kdo tako govori ali piše, kaker jeziku ni primerno, ter ga pači in kvari« (Cvetje - III - 10).

Ker so takrat slovenski listi Škrabčeva jezikoslovna dela nevhvaležno odklanjali, je začel priobčevati svoje razprave na platnicah verskega lista »Cvetje iz rtov sv. Frančiška«. Na teh platnicah je pisal od

leta 1880 pa do leta 1918. Danes so te platnice velika redkost in se vsi jezikoslovci slovenskega jezika, tudi tuje narodnosti, zanje zelo zanimajo.

V »Letnem poročilu« novomeške gimnazije je p. Škrabec izdal svojo učeno razpravo »O glasu in naglasu našega knjižnega jezika v izreki in pisavi«. Kakšni so nazori p. Škrabca o književni slovensčini? Zeli, da bi se naši književni slovensčini »vstanovila edinstvena, čedna, pa ob enem čisto slovenska izreka in pisava, ki bi veljala za šolo in javno občevanje cilikanih stanov« (Cvetje - V - 9).

Leta 1916 je »Leonova družba« v Ljubljani izdala Škrabčeve Jezikoslovne spise. Prvi snopič prinaša Škrabčeve mladostno delo »O glasu in naglasu našega knjižnega jezika« iz leta 1870. O tem delu je zapisal v Dom in svetu leta 1917 dr. A. Breznik takole: »Ko beremo prvi spis p. Škrabca iz leta 1870 in ga primerjamo s pričujočo izdajo, vidimo, da ga je bilo treba le malo popraviti in popolnoma ustreza sedanjemu jezikoslovnemu napredku. Čuditi se moramo, koliko znanja je imel p. Škrabec že pred 46 leti kot šestindvajsetletni mladenič. Res se je pozneje tudi za letom izpopolnjeval in poglobljal, a vendar velja o njem, kar moremo reči o tako malo katerem učenjaku: Škrabec ni imel mladosti. Dobro je bilo tudi zanj, kar ni vsakemu dano, da je precej odkraja našel svoje pravo torišče. Ze prvi spisi nam ga kažejo pri tistem delu, kjer si je pridobil pozneje tako ogromno znanje — pri glasoslovju in oblikoslovju našega jezika... Da se je pisava močno približala živi besedi, je vprav zasluga g. Škrabca.«

Kostanjevico, kjer je preživel nad 42 let, je zapustil 28. novembra 1915. Umaknil se je pred hudim obstreljevanjem, pri katerem je bil samostan hudo poškodovan. Sel je v Ljubljano, kjer je kot begunec umrl dne 6. oktobra 1918.

M. K.



Spomenka plošča, posvečena o. Stanislavu Škrabcu v samostanu na Kostanjevici pri Gorici

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Dr. St. Janežič — srebrnomašnik

Dne 17. junija bo obhajal svoj srebrnomašniški jubilej dr. Stanko Janežič. Težke razmere ob koncu zadnje vojne so bile vzrok, da je z ljubljanskim semeniščem v začetku maja 1945 zapustil Slovenijo in nato prejel mašniško posvečenje v Italiji. Božja volja je bila, da je nato dr. Janežič vse do lanske jeseni ostal med nami. Svoje umske sposobnosti je bogato uporabil kot vnet apostol ekumenizma, kot neutrujen cerkveni govornik zlasti pri radijskih prenosih slovenske službe božje in kot uspešen pesnik ter pripovednik.

Zeleli bi, da bi bil svojo srebrno mašo obhajal med nami; a domovina ga je potrebovala. V Mariboru je sedaj njegovo službeno mesto, kjer poučuje kot profesor v semenišču in oblikuje bodoče duhovniške rodove. Zelimo mu še vrsto jubilejev, vsaj do biserne maše.

Novice iz Rima

Povedati moramo, da smo ves majnik imeli šmarnice. Dekleta, med katerimi je večje število služkinj, so tako želele. Najprej so nas povabile uršulinke v svojo glavno hišo v ulici Nomentana, kjer smo imeli mašo in po maši pete litanije z blagoslovom v njihovi lepi kapeli.

Vse druge nedelje in praznike smo pa ob istem času praznovali majnik v cerkvi Sv. Marije, ki je v Nemškem zavodu v Vatikanu, kjer stanuje tudi pet slovenskih duhovnikov, ker nimajo še svojega zavoda. Vedno smo peli tako pri maši kot

Iz Jugoslavije

Zagreško malo semenišče

V zagreškem malem semenišču je 338 fantov. Semeniška gimnazija razpolaga z 32 profesorji.

Pred kanonizacijo bl. Tavelića

Kakor je znano, bo sv. oče v nedeljo, 21. junija razglasil za svetnika hrvaškega mučenca Nikolaja Tavelića. »Glas koncila« poroča, da bo za to priliko prišlo iz Jugoslavije v Rim vsaj 10.000 romarjev. Iz samega Zagreba predvidevajo 3.000 romarjev, od katerih 500 mladih, iz Splita 1.200, iz Sarajeva pa 1.100. Zastopana bo tudi Slovenija s svojimi romarji in tremi škofi. Pri kanonizaciji v cerkvi sv. Petra bodo s sv. očetom somaševali kardinal Seper in vsi prisotni jugoslovanski škofje.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Mogočne številke

V misijonjskih deželah deluje 98.500 sester. V misijonih je 16 kardinalov, 664 škofov, 38.000 duhovnikov, 16.000 redovniških bratov, 4.500 laikov misijonarjev in 90.000 katehistov. To pomeni, da je v misijonih en škof za dva milijona oseb, en duhovnik za 30.000 oseb.

Misijonske sestre raznih redov so zaposlene med drugim v 2288 bolnišnicah, 256 središčih za gobavce, 1979 sirotišnicah.

V misijonih je skoraj deset milijonov obiskovalcev katoliških osnovnih in srednjih šol. V misijonih so štiri katoliške univerze in 429 višjih srednjih šol.

Posvet papeških misijonjskih družb

Papeške misijonske družbe, ki zbirajo sredstva za podporo misijonskemu delu, so imele skupen posvet. Vodstva omenjenih družb je sprejel tudi sv. oče. Pohvalil je storjeno delo in vzpodbudil voditelje, naj nadaljujejo, čeprav pri svojem delu srečujejo nešteto težav. Njihova skrb naj objema vse kraje misijonskega sveta. Vse misijonsko delo je odvisno od prostovoljnih darov vernikov, zato naj ohranjajo živ plamen zanimanja za misijonsko delo Cerkev med vsem božjim ljudstvom.

Ni vsaka spolna vzgoja koristna

V pastirskem pismu je birminghamski nadškof Dwyer opozoril starše, da so dolžni oskrbeti svojim otrokom tudi potrebno in primerno spolno vzgojo. Ni pa vsako govorjenje o spolnih zadevah že vzgojno. Zato se morajo starši zanimati tudi, kaj otroke uče o tem v šolah, ta pouk dopolnjevati in zahtevati pravilno spolno vzgajanje.

Novi rimski misal

Nov rimski misal v latinskem jeziku je bil izdan 26. marca letos. Za prevod mi-

tudi litanije; slovesno pa je bilo posebno na praznik sv. Rešnjega Telesa pri peti maši in Försterjevih litanijah.

Zaključili smo majnik zadnjo nedeljo z izletom, ki ga vsako leto priredi društvo »Slomssek«. Sli smo v Sieno, ki je znana po umetninah in tudi po sv. Katarini in sv. Bernardinu. Vožnjo smo krajšali s petjem, ogledali smo si mesto, popoldne smo odšli v okolico, kjer smo posedli pod lipo sredi zelene trate pri samotni cerkvi S. Salsano. Proti večeru je bila v cerkvi koncelebracija petih duhovnikov in po maši pete litanije Matere božje. Lepše skoraj ne bi mogli zaključiti, saj je bila cerkev podobna podružnici neke na Slovenskem, nad oltarjem velika slika Matere božje, kateri smo prinesli cvetja, prijazni domačini, ki se kar niso mogli ločiti od nas, mi pa ne od prijetnega krajca med žitom in trto v senci lipovih dreves. Dan je bil zares lep, saj se je prejšnjo noč nad Rimom iznesla velika nevihta. Hvaležni smo Bogu in božji Materi za lepi dan in šmarnice.

Kardinal Alfrink kaznoval duhovnika

Nizozemski kardinal Alfrink je prvič po 19. januarju, ko so nizozemski škofje predlagali nova pravila glede duhovniškega celibata, suspendiral nekega kaplana, ki je napovedal, da se bo poročil. Kardinal je razrešil kaplana vseh duhovniških funkcij, potem ko je zaslusal svojo škofijsko komisijo.

Pred tisočletnico rojstva sv. Eme

Bliža se tisočletnica rojstva sv. Eme, vsem Slovincem tako drage kneginje in svetnice. Zgodovinarji si glede datuma njenega rojstva niso soglasni. Nekateri stavijo njeno rojstvo v leto 970, drugi v leto 980 ali kaj prej ali pozneje. Toda ker se bliža 900-letnica ustanovitve krške ali celovške škofije (1072), za katere nastanek ima največjo zaslugo sv. Ema, ki je za njeno ustanovitev darovala svoje veliko premoženje, je prav, da se že pred škofijskim jubilejem poudari in naglasi velika osebnost mejne grofice v Brežah in Selčah, sv. Eme, in to s praznovanjem tisočletnice njenega rojstva.

Le izjemoma sv. Cerkev praznuje telesno rojstvo svetnikovo, običajno le njegovo smrt kot rojstvo za nebesa. Toda kakor

smo leta 1927 slavili rojstvo sv. Cirila-Konstantina Solunskega, slovanskega apostola, tako z enako upravičenostjo moremo praznovati tudi telesno rojstvo svete Eme, ker si je za slovenski narod in za njegov verski dvig pridobila izredne zasluge.

Izročilo, da je sv. Ema utegnila biti rojena v Pilštajnu na Kozjanskem, čeprav je večja verjetnost, da je bila rojena na Koroškem, je pobudilo Lavantince (rojake lavantinsko-mariborske škofije), da so prvi začeli s proslavo tisočletnice rojstva sv. Eme. In tako so se na binokostni torek (19. maja) pripeljali na Koroško na majniški izlet in na božjo pot oba mariborska škofa dr. Držečnik in dr. Grmič, kanonik Smej, prof. dr. Ojnik in prof. Rihter, spiritualni Rajhman in mariborski bogoslovci (lanski in letošnji novomašniki). V Velikovecu jih je pričakoval štajerski rojak, pisatelj prof. dr. Metod Turnšek, ki jih je skoz trušenskega dolino gradov, katerih eden ali drug je bil last očeta sv. Eme, pospremil mimo Visoke Ostervice v St. Vid in na Krko, kjer je v stolnici spodaj v kriпти pokopana sv. Ema.

Romarje, 44 po številu, so na Krki po zdravili z vsemi zvonovi. Pri oltarju sredi cerkve (pred mogočnim kipom Zalostne Matere božje) je bilo že vse pripravljeno za sv. daritev, za somaševanje. Z obema škofoma je pristopilo še 13 somaševalcev. Zadel je na orglah preludij, pevski zbor pa zapel prvo pesem k slovenski službi božji. Po evangeliju, ki ga je prebral škof dr. Vekoslav Grmič, je glavni celebrant škof dr. Maksimilijan Držečnik imel lepo homilijo in razvil naslednje misli: Obisk v binokostni osmini je pomemben predvsem zato, ker je božji Duh tisti, ki prenavlja božjo Cerkev, ki vodi tudi nove rodove. Za slovenski narod je božji Duh pripravil velike svetnike in božje služabnike. V 8. stoletju sv. Modesta, v 9. stoletju sv. Cirila in Metoda, v 10. stoletju sv. Ema, v 19. stoletju svetniškega škofa Slovska. Nato se je govornik pomudil pri sv. Emi, naslikal njen rod, njeno vzgojo in življenjsko pot, zlasti njene zasluge na vsemem in karitativnem področju. Sv. Ema je kot velika častilka Matere božje, predvsem Zalostne, nedvomno zelo prispevala, da je na Slovenskem toliko Marijinih cerkva. S svojim čutečim srcem za reveže je bila in bo ostala vzornica za krščansko dobrotelost. Ker je ustanoviteljica škofije, so ji posebno hvaležnost dolžni škofje, duhovniki in bogoslovci, ki naj črpaajo iz njenega duha gorečnost za hišo božjo. Prav je, da si v pokoncilskem času predočujemo vzor sv. Eme in začnemo s proslavo tisočletnice njenega rojstva že zdaj, kajti pri tisoč letih je deset let prej ali slej prava malenkost.

Bohinjska proga propada

Okoli 150 km dolga železniška proga, bohinjska imenovana, ki povezuje Jesenice preko Nove Gorice s Sežano in Opčinjami, je na tem, da bo ukinjena, če ne bodo oblasti v Sloveniji priskočile na pomoč in poskrbele za njeno modernizacijo. Železniško prevozno podjetje pokriva milijonske izgube na tej progji z dohodki, ki jih prejema na drugih linijah. V nedogled pa seveda to ne more iti.

Prehodni promet na tej progji, ki predstavlja najkrajšo zvezo med državami Srednje Evrope ter tržaškim in koprskim pristaniščem, se je v zadnjih letih zmanjšal kar za 80 odstotkov. To je prineslo podjetju že 10 milijonov N din, tj. 500 milijonov lir izgube.

Edina možnost, da bi se dalo progjo med Jesenicami in Sežano še napraviti donosno, bi bila temeljita obnova vseh železniških naprav. Proga bi bilo treba usposobiti za 18 tonski osni pritisk, obnoviti 80 km tirov, obnoviti solkanski most, v katerem se naglo večajo razpoke, popraviti bohinjski predor, ki ga poplavlja voda tudi do 60 cm višine, zgraditi oporni zid nad Idrijco ob postaji Most na Soči, kjer je ob štirih tirov uporaben le še eden, uvesti moderne signalne naprave in postaviti 19 novih kretnic.

Pa to še ni vse! Obnoviti bi bilo treba tudi ves železniški park. Na progji obratujejo lokomotive, ki so stare več kakor 50 let. Naravno je, da so že vsestransko iztrošene. V letu 1968 so morali popravljati lokomotive po vsakih 2099, lani pa že po 1629 prevoženih kilometrih. Parne lokomotive bi bilo treba zamenjati s sodobnejšo motorno in dieselsko vleko.

Izračunali so, da bi modernizacija proge zahtevala 120 milijonov dinarjev (6 milijard lir). Kje jih dobiti? Edina možnost bi bila, da bi to progjo vključili v program modernizacije slovenskih železnic, za katero je že odobrenih 50 milijonov N dinarjev. Če se to ne bo zgodilo, bo treba to progjo za vselej odpisati. Socialistični sistem, ki upravlja Slovenijo, bo spet za eno »lavoriko« bogatejši.

Bralci pišejo

Latinščina in domači jeziki

Vaš dopisnik, podpisan s kriticami (r+r), je v nekaj besedah zelo jasno pokazal položaj v Cerkv, odkar so latinščino zamenjali domači jeziki.

Podobno kot v Gorici je več ali manj povsod. Rad pa bi, da bi vaši čitatelji vedeli, da povsod pa le ni tako. V Washingtonu, v stolnici, je slovesna peta sveta maša vsako nedeljo v latinščini (z izjemo poletnih mesecev); upošteva pa seveda spremembe, ki jih nalaga novi obred. Mogoče so tu le začetki, da bi se čudovito lepa sveta glasba, ki so jo ustvarili veliki skladatelji, ne izgubila — saj več kot eno leto po odobritvi ljudskih jezikov v Washingtonu tudi ni bilo latinških maš; in vendar so jih lahko ponovno vpeljali, na željo vernikov in z razumevanjem in dobro voljo ordinarija.

C. M., Washington

Katoličani na Grönlandiji

Na Grönlandiji, kjer živi 40.000 ljudi in ki je bila do leta 1953 zaprta za vsako katoliško misijonsko delo, je sedaj 58 katoličanov in trije duhovniki. Grönlandija se razteza na 175.000 kvadratnih kilometrih. Med tremi duhovniki, ki delujejo na tem prostranem ozemlju, je en duhovnik domačin.

Dr. M. T.

Jurjevanje goriških skavtinj

V nedeljo, 31. maja so goriške skavtinje imele na Jazbinah svojo duhovno obnovo kot pripravo na jurjevanje, ki se je vršilo dva dni pozneje, to je 2. junija v Steverjanu. Zbralo se jih je kar lepo število, saj je poleg skavtinj na to duhovno obnovo prišlo tudi mnogo deklet iz Rupe, Peči in iz Standreža.

Skavtinjam je nudil duhovno obnovo g. Jožko Benedetič, ki je duhovni vodja v Malem semenišču v Vipavi. Govor je bil silno zanimiv in jasno podan, tako da so mu dekleta z največjim zanimanjem sledila. Po govoru se je razvila prav živahna debata, pri kateri so dekleta spraševala in izražala svoja mnenja in predloge. Za tem govorom je po kratkem odmoru sledila sv. maša, ki jo je daroval isti gospod. Skavtinje so pri maši aktivno sodelovale s petjem, branjem berila in prinašanjem darov na oltar ob darovanju. Po maši je sledila prosta zabava na prijaznem travniku pred cerkvijo, nakar so se dekleta veselo razšla.

Dva dni pozneje, 2. junija pa so zgoraj omenjene skavtinje imele v Steverjanu svoje jurjevanje. To je bilo prvo samostojno jurjevanje skavtinj na Goriškem, kajti do zdaj se je jurjevanje goriških skavtinj vršilo vedno skupno s tržaškimi. Navzočih je bilo okrog 50 skavtinj, in sicer iz Steverjana, iz Rupe in iz Pevne; poleg teh je bilo prisotnih še lepo število deklet iz Standreža, ki se tudi pripravljajo na skavtske obljube.

Vreme je bilo do poldne še kar naklo-

njeno, zato se je vsa slovesnost izvršila na prostem, med »Borovci«. Najprej je bila sv. maša, ki jo je daroval g. Oskar Simčič, župnik v Steverjanu. Tudi tokrat so skavtinje, kot že prejšnjo nedeljo, sodelovale s petjem, branjem berila, prošnjami ter prinašanjem darov na oltar med darovanjem. Med mašo je bil kratek nagovor, v katerem je g. župnik toplo priporočal prisotnim skavtinjam, naj se obljub, ki jih bodo naredile, vestno držijo in naj v svojem življenju s svojim zgledom vedno bodo kakor luč, ki sveti v temi in drugim kaže pot.

Takoj po maši je sledil obred obljub, pred katerim je voditeljica skavtinj imela še kratek nagovor. Med skavtinje-vodnice je bilo sprejetih 14 deklet, med veeverice pa 6 deklic. Vse so svoje obljube trdno izpovedale in upamo, da se jih bodo tudi držale.

Po teh obljubah novink pa je bila ponovitev obljub vseh navzočih, že prejšnja leta sprejetih skavtinj.

Ko se je končal obred sprejema in obljub, je sledila zakuska in prosta zabava z igrami. To pa ni trajalo dolgo, kajti nenadoma se je nebo začelo temniti in prav kmalu začelo grmeti, nato pa še pošteno deževati. Skavtinje so poiskale zatočišče v dvorani; ker se pa vreme nikakor ni hotelo izboljšati, so se razšle vsaka na svoj dom, kljub slabemu vremenu vesele in zadovoljne, kakor se pač za skavtinje tudi spodobi.

Prireditve srednjih šol ob 25. obletnici obnove

V torek, 2. t. m. je bila v Kulturnem domu v Trstu osrednja proslava 25. obletnice obnove slovenskih šol na Tržaškem. Proslavo so organizirale slovenske srednje šole ter so se udeležile z lepo pripravljenimi točkami skoraj vse naše srednje šole.

Spored je obsegal 13 točk ter je bil nekoliko predolg, saj je trajal več kot tri ure in pol. Pozdravni nagovor je imel Boris Pangerc, dijak znanstvenega liceja »France Prešeren«, ki je med drugim izrekel hvalečnost prednikom, ki so zagotovili današnji mladini lepšo bodočnost. Poudaril je tudi misel, da je šola v materinem jeziku prvi pogoj za rast in ohranitev naroda. Nato je pevski zbor srednje šole »Sv. Cirila in Metoda« od Sv. Ivana in Katinare ubrano zapel pod vodstvom prof. Marice Zupančičeve Jobstovo Našo pesem, ščekovo Skrjanček, Adamičovo Zbadljivka in Gobčevo Zapojimo pesem. 38 dijakov iste šole je izvajalo dramsko »Panonsko zgodbo«, ki jo je napisala in zrezirala prof. Zora Tavčar Rebulova. Dijaki srednje šole »Ivan Cankar« od Sv. Jakoba so nastopili z več točkami.

Pod vodstvom prof. Dine Slama Pahorjeve so dijaki 1. razreda izvajali na blokflavte motive Partizanska žena, Uspavanka in O košnji. Zbor omenjene šole je zapel Srebotnjakovo Bori, bori; skupaj z zborom srednje šole »Fran Erjavec« iz Rojana pa Hej Slovani, Reboljevo Briško pesem in Simonitijsko Le vkup, le vkup. Dirigirala je prof. Dina Slama Pahorjeva. Skupina dijakov iz šentjakevske šole je izvajala zborni recitativ Pesnik se pogovarja o domovini. Izbor besedila je pripravil prof. Ivan Savli, recitatorje pa Stane Starešinič. Prof. Ljuba Berce Ko-

šutova je z dijakinjami iste šole pripravila vrsto folklornih plesov.

Dijaki srednje šole »Igo Gruden« iz Nabrečine so pod vodstvom prof. Marte Legiša Terčeljeve zborni deklamirali Askercve Jadranske bisere, dijaki srednje šole »Simon Gregorčič« pa so zaigrali 3. in 4. dejanje Golijeve pravljice igre s petjem »Jurček«. Režiral je prof. Ivan Theuerschuh, pevske točke pa naštuđirala prof. Marta Kocjančič. Višje srednje šole so nastopile s tremi točkami. Dijakinje učiteljica »Anton Martin Slomšek« so pod vodstvom prof. Valerije Glavič Venutičeve zborni deklamirale Zupančičovo Zebljarsko ter so pod vodstvom prof. Marice Zupančičeve zapeli ljudsko štirje fantje igrajo, Premirlovo Uspavanko in Tomčevo Mrzake. Dijaki Trgovskega zavoda »Žiga Zois« so pod vodstvom prof. Krasulje Simoniti Suhadolčeve zaplesale vrsto slovenskih narodnih plesov.

Program je napovedovala dijakinja Barbara Baldassi.

V nedeljo, 14. junija ob 17. uri bo

PEVSKI ZBOR »JACOBUS GALLUS«

nastopil v svetoivanskem Marijinem domu v Trstu.

Novomašniška posvečenja v Sloveniji

Na praznik sv. Petra in Pavla bo v Ljubljani prejelo mašniško posvečenje 27 diakonov, v Stični pa dva. Izmed diakonov je sedem rednikov. Skof Jenko bo posvetil svoja dva novomašnika na Sveti gori v nedeljo, 28. junija.

† Msgr. Janez Hladnik

80 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA

(SPOMINI)

GOSPOD JOŽE KASTELIC

Ponovno sem ga že omenil. Bil je kaplan na Jesenicah, potem župnik v Rovtahnad Jesenicami. Od tam je šel v Francijo kot izseljenki duhovnik in slednjič leta 1933 v Argentino.

Tu je zastavil tako široko, da je hitro spoznal, da ne bo zmogel vsega, zato je vabil in slednjič tudi sam šel domov, da pridobi sodelavcev. Na njegovo vabilo v ljubljanskem časopisju je dozorel tudi moj sklep in tako sem odšel v Argentino v času, ko je bil on doma.

Začel sem popolnoma samostojno kot sem pač vedel in znal. Gospod Jože ni razumel tako Primorcev kot sem jih jaz. On je bil trd Kranjec in je hotel zapovedovati v Argentini kot bi to mogel doma.

Tudi glede političnega gledanja se ni ujejal z mišljenjem Primorcev, ki so bežali pred fašizmom in gledali v Jugoslaviji svojo rešitev. Tako si je ustvaril v Argentini strupenih nasprotnikov, kakor je imel seveda tudi veliko vnetih somišljenikov.

V zaupnem pismu sem pisal p. Kazimiru, naj na Kastelica vpliva, da svoj povratek v Argentino zadrži za nekaj mesecev, da se nastala nasprotja čim bolj pozabijo. Pa je p. Kazimir pismo pokazal g. Kastelicu in to je bil povod, da je bil ožen v stehi. Za silo sem ga pogasil sam, toda pozabil mi tega gospod Jože ni nikdar, kar je nato vplivalo na najino sodelovanje, kjer sva tudi bila različnih misli o obsežnosti »Duhovnega življenja«, katerega je on hotel velikega in kot tednik. Tako se je zgodilo, da je on »Duhovno življenje« dokončno meni prepustil. Bilo je to julija v letu 1938.

Pozneje sem zvedel, da se je odločil, da vstopi k franciskanom, varuhom Božjega groba v Sveti deželi. Zapletki v Evropi in še posebej v Palestini so zavrlj njegove načrte.

Ko sva dokončno rešila svoje spore, se

DEŽELNE POBUDE

Stanje industrije v deželi

Ob občnem zboru Zveze industrijcev v Trstu je deželni odbornik Stopper podal zanimivo sliko o trenutnem stanju industrije v naši deželi. Njegovo poročilo se je nanašalo na obdobje 1965-69 tj. na izvajanje prvega programa deželne uprave glede razvoja industrije. V tej gospodarski panogi je bilo 1969 zaposleno okrog 194.000 ljudi, kar je nekoliko več kot leta 1965. Ugoden je položaj v veliki industriji, ki je štela ob koncu leta 1968 kar 71 podjetij, od katerih je vsako imelo nad 200 zaposlenih. Tako so velike tovarne zaposlile nad 30 odstotkov vse industrijske delovne sile v deželi. Porast industrije je letno znašal 5,2 odstotka, kar je nekoliko izpod predvidevanja v gospodarskem programu. Boljše stanje pa vlada v novih naložbah, ki so znatno presegle predvidevanja gospodarskega načrta.

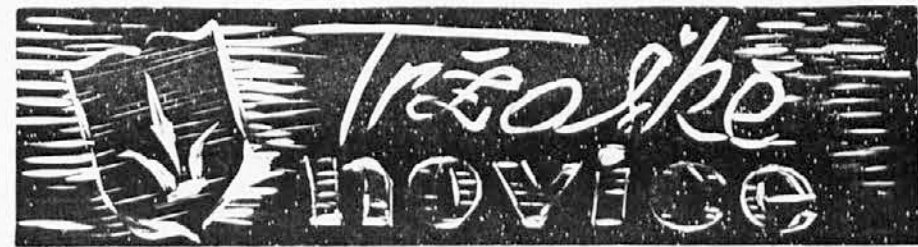
Deželna uprava je znatno pomagala k razvoju industrije s tem, da je z denarjem podprla gradnjo cest, razpeljavo vode in elektrike itd. ter tako v raznih krajih usposobila nove površine za naselitev industrije. Tudi nove hitre ceste kot Trst-Benotke, Villesse-Gorica in druge, ki so v načrtu kot npr. Portogruaro-Pordenone, Videm-Trbiž in predor pod Karnijskim Križem bodo ugodno vplivale na rast industrijskih podjetij. V štirih letih je dežela določila za te namene čez 10 milijard lir, od katerih je šlo samo za industrijsko področje v Trstu kar 4 milijarde. Poleg tega je dežela omogočila prispevke na obresti za posojila, katerih so se poslužila podjetja za gradnjo, razširitev ali sodobno obnovo svojih obratov; v tem oziru je dežela ugodila 691 proslilec. Ko bodo načrti uresničeni, računajo, da bo po zaslugi teh olajšav našlo zaposlitev čez deset tisoč novih delavcev.

Se posebne ugodnosti je dežela ustvarila za razvoj industrije v hribovitih krajih z zakonom št. 35 iz leta 1969. Ta pomoč je namenjena industrijskim obratom kakor tudi občinskim upravam in konzorcijem, da pripravijo in usposobijo določene površine za naselitev industrije. Dežela je tudi poskrbela za pomoč v primerih naravnih nesreč in tako olajšala obnovo podjetij, ki bi jih prizadele rečne ali morske poplave. Industrija pa naj bi v bodoče predvsem stremela k izboljšanju svoje kakovosti, kar velja za tukajšnje deželo kot za ozemlje vse države.

Deželno združenje proizvajalcev sadja in povrtine

Pravila skupnega evropskega trga predvidevajo za proizvajalce sadja in povrtine razne olajšave in podpore, če so organizirani v združenjih kot jih omenja zakon št. 622 iz leta 1967. V Italiji že deluje 21 takih združenj, od katerih je osem v Emiliji, tri na Beneškem in dve v Južnem Tirolu. V naši deželi je ustanova za razvoj kmetijstva ERSA nedavno sklicala sestanke v Gorici, na katerem so sklenili, da ustanovijo takšno združenje za področje tukajšnje dežele. Glavno delo, ki ga bo združenje opravilo v korist svojih članov, je v tem, da bo v primeru preobilnega pridelka in nizke cene nastopilo neposredno na trgu, umaknilo odvečno blago iz trga in ga namenilo drugačni uporabi. Tako se bosta spet uravnovesila ponudba in povpraševanje, cene pa se bodo vrnile na primerno raven. Združenje bo tudi razdeljevalo med svoje člane odškodnino, ki jo bosta država in SET določila za oddane pridelke. Prodaja pridelkov bo po-

tekala potom združenja, ki bo usmerjalo blago na razne postojanke notranjega in zunanjega trga. Člani bodo uživali še druge ugodnosti pri prevozu, razdelitvi, vnovčenju, hitri dostavi na trg in iskanju novih možnosti. Združenje bo lahko izvedlo učinkovito trgovsko propagando za pridelke svojih članov.



Bazovica

Zadnje nedeljo maja so pri nas nastopili znani Rokovnjači z zborom 30 mladih ljudi. Nastopili so na mladinskem srečanju v cerkvi, katerega se je udeležilo zelo lepo število domače mladine iz vse župnije. Mladina, ki je že dolgo časa pričakovala ta nastop, je bila tega izvajanja zelo vesela, saj je odgovarjalo sedanjim duševnim mladim ljudem. Tudi odrasle je prevzela močovitost in slovesnost, ki sta jo ustvarila ansambel in pevci.

Nekatere točke so bile zelo prisrčne in posrečene, druge pa manj. Svet in Jagnje božje sta se lepo skladala z bogoslužnim opravilom, ravno tako tudi darovanijska pesem »On rešuje mene«. Vstop je bil nekoliko nenavaden in preglasen. Zmanjšati bi morali moč zvočnikov in tolkal.

Lep zgled nam je dala ljubljanska mladina, ko je kompaktno pristopila k sv. obhajilu. Skoda da ni domača mladina več sodelovala pri srečanju, zlasti pri višku srečanja, to je pri obhajilu.

Isti dan je glasbena šola Slomškovega doma nastopila skupno z ansambloma Miramar senior in junior v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu na glasbenem večeru in žela lep uspeh. Naš ansambel Kondor se počasi, a gotovo spopolnjuje. Z njim tudi naši mali pevci, ki tako radi prepevajo ob spremljavi ansambla.

To je bil že četrti nastop izven domačega kraja. Doma je naša glasbena šola nastopila že šestkrat. In prav to daje mladim ljubiteljem glasbe in petja veselje in vztrajnost pri učenju.

Protokolo nedeljo je 16 otrok prejelo prvič sv. obhajilo. Res lepo doživetje za vse, ki so se udeležili slovesnosti. Cerkevni pevski zbor je lepo prepeval pod vodstvom dr. Zorka Hareja. Mladina in starši so z gledno sodelovali pri molitvi, božji besedi in pripravili darov. Dolga je bila vrsta obhajancev kakor redkokdaj. Zal mladina ni bila častno zastopana. Človek se vprašuje, kje je vzrok, da se mladina drži daleč od glavnega vrelca krščanskega življenja.

V Slomškovem domu sta mladinski pevski zbor in ansambel Kondor pozdravila male svate in jih ves čas zabavala. Kaj takega nimajo niti na velikih svatbah. Popoldne smo doživeli lep občestveni krst po novem obredu, ki je služil prvoobhajancem in staršem v spodbudo za resno izvajanje dolžnosti, ki izvirajo iz našega prerodenja. Daj Bog pomoč, da bi trenutnemu navdušenju sledilo izvirno krščansko življenje.

Slovenski predstavnik v deželni komisiji za kulturo in umetnost

Pod okriljem deželne odborništvaja za prosveto in kulturo je bila imenovana

Prispevek 80 milijonov za muzeje, knjižnice in arhive

Deželna uprava je odobrila za leto 1970 podpore raznim knjižnicam, muzejem, arhivom in drugim podobnim ustanovam v višini 80 milijonov in sicer za knjižnice 42, za muzeje 33 in za arhive 5 milijonov lir. Med posamezne pokrajine je bila podpora razdeljena v sledečem razmerju: Trst 22, Videm 30, Gorica 8 in Pordenone 20 milijonov lir. Omenjene prispevke je prejelo 25 arhivov, 117 knjižnic in 26 muzejev.

deželna komisija za kulturo in umetnost. V njej sodeluje poleg deželne odbornika Giusta, kot predsednika, še 16 članov, med katerimi je slovenski pisatelj prof. Alojz Rebula. Deželna uprava je že lani opravila koristno delo in razdelila 400 milijonov kot podporo za razvoj kulturnih dejavnosti. Nova komisija bo imela važno nalogo, ker bo izražala svoje mnenje o delu deželne uprave glede kulture in njenih odnosih do raznih ustanov, ki delujejo na kulturnem področju. Še večji pomen bo njeno delo imelo takrat, ko bo izbirala kulturne ustanove in društva ter določala višino prispevkov, ki naj bi jih deželna uprava namenila za njihovo kulturno delovanje.

Veseli dogodki

Tržaškemu občinskemu odborniku Slovenske skupnosti dr. Rafku Dolharju je žena Nadja povila krepkega sina Erika. Čestitamo.

Prosek

Tržaški g. nadškof bo obiskal prošeško župnijo v nedeljo, 14. t. m. Maševal bo že ob 10. uri (in ne ob 10.30).

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 14. do 20. junija 1970

Nedelja: 9.30 Po domače z ansamblom Pavla Kosca. 10.50 Otroška matineja. 15.00 Avtomobilske dirke za državno prvenstvo. 16.15 Zenske na zahod - am. film. 18.50 Svetovno nogometno prvenstvo v Mehiki. Četrtnfinalna tekma. 23.10 Evropsko prvenstvo v rokoborbi.

Ponedeljek: Nogometno prvenstvo v Mehiki. 18.30 Znanost in mi. 20.35 E. Ionesco: Učna ura. 21.30 Razgledi po filmskem svetu.

Torek: 17.35 M. Sušmel: Cemu še ptiče. 18.30 Torokov večer starih ljudskih pesmi. 19.30 Ziveti kot riba. 20.35 Montparnasse 19 - franc. film.

Sreda: 18.35 Na sedmi stezi. 19.05 Prvi koraki. 19.20 Neretva - reportaža. 20.35 Teh naših petdeset let. 22.50 Nogomet v Mehiki: polfinalna tekma.

Četrtek: Posnetek druge polfinalne tekme v Mehiki. 17.45 Veseli tobogan: Stari trg pri Ložu. 18.30 Dogodivščine Huckleberryja Finna. 19.20 Posnetki iz Brašova. 20.35 Marodič: Direktor. 21.25 Večer z Miškom Kranjcem. 22.00 Mannix - film.

Petek: 17.50 Sebastijan in odrasli - film. 19.05 Svet na zaslonu: OZN. 20.35 Zivljenje za Ruth - film.

Sobota: 17.45 Po domače s Henčkovim ansamblom. 18.20 Göner-Zmavc: Pepelka. 19.20 Sprehod skozi čas: I. svetovna vojna. 21.20 Skrivnosti morja. 21.45 Močnejše od življenja - film. 22.50 Nogomet v Mehiki, tekma za tretje in četrto mesto.

šati. Manjkalo je še kakih 300 m do vrha. Tedaj je zaostal. Ostali so šli naprej in prišli na vrh.

Ko so se vračali, je sedel na skali. Povabili so ga, naj gre v dolino, toda on pa, da ne, da bo »jutri« šel naprej.

Prepričali so ga tedaj, naj gre vsaj do najbližjega šotora, ki je bil 800 m nižje in bi poskusil srečo naslednji dan z drugimi, ki bodo tudi skušali priti na vrh.

Tisto noč je nastal vihar. Snežna nevihta je zasula goro tako, da po končanem sneženju ni bilo nikakor mogoče čez nevarne strmine, čeprav so planinci napravili več poskusov. Bilo je to 7. marca 1940. Šele 8. marca naslednjega leta, ko je nekemu vodiču ušla mula v višini 6500 m, je zadel na truplo, ki je bilo Kastelčevo. Točno leto dni potem, ko so ga zadnjič videli. Sneg ga je prinesel nizdol ali pa je do tam sam prišel. Bil je zmurnjen. Nepokriti deli telesa so bili očrneli, kakor sem razvidel iz fotografij. Na hrbtu mule so ga prinesli v Puente del Inca in ga na tamkajšnjem pokopališču položili v grob.

(Se bo nadaljevalo)

TRAGEDIJA NA AKONKAGUI

Cez nekaj dni nato zvem, da se je

vrnil Link, vodja ekspedicije. Edini, ki bi mi stvar lahko dobro pojasnil, je bil on. Iz njegovih ust sem zvedel sledeče: 4. februarja je prišel Link v hotel Puente del Inca po nekatere potrebščine za naskok vrha Akonkague in taborišča Plaza de Mulas v višini 4600 m. V hotelu se mu je pridružil duhovnik Jože Kastelic, ki je v razgovoru pokazal, da veliko razume o plezanju na visoke planine. Ker se je ponudil, da ga spremlja, je bil Link pri volji sprejeti ga in tako sta še isti večer odšla ter hodila vso noč in prišla z dnem na Plaza de Mulas. Velikanska je bila radost vseh, ko so videli prišleca in vsi veseli so bili pri Kastelicevi maši.

Dva dni je bilo še poti na vrh Akonkague. Gospod Kastelic je med tem pokazal, da res zna rabiti cepin ter vse ostale potrebščine za plezanje. Toda ker je bil šele dva dni v gori, se je videlo, da še ni zadosti aklimatiziran, zato mu Link ni hotel dovoliti, da se pridruži plezalski skupini. Toda on je le vztrajal in tako je skupina odšla in on z njimi.

Uspešno so se dvigali. Kastelic celo prvi vse dopoldne. Toda počasi je začel pe-

Goriške Gorice

Prepričljiv orgelski koncert na Travniku

Med zadnje prireditve, ki jih je organizirala Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici se nedvomno uvršča orgelski koncert Hansa Haselböcka iz Dunaja, ki je bil v torek, 2. junija v cerkvi sv. Ignacija na Travniku. S tem se tudi zaključuje niz umetniško visoko kvalitetnih prireditev, ki so jih v tem letu organizirale naše kulturne ustanove.

Orgelski koncert dunajskega virtuozja je obsegal vrsto skladb od klasičnih mojstrov 18. stoletja do sodobnih avtorjev. Hans Haselböck je profesor na Akademiji za glasbo na Dunaju in organist v cerkvi sv. Petra istotam.

Za začetek smo poslušali Dietricha Buxtehudeja »Preludij in fuga« v a-molu, nato še istega skladatelja dva koralna preludija, »Sedaj prosimo Sv. Duha« in »Sedaj pridi Odrašenik poganov«. Buxtehudejeva glasba je pristen izraz severnega glasbenega baroka z resnobno-asketsko noto, poleg tega pa še polna invencijske sile ter lahke igrivosti.

Kot drugo točko na sporedu je dunajski gost izvajal Nikolaja Bruhnsa »Preludij in fuga« v e-molu, ki prav tako razodeva vse prvine baročne ustvarjalnosti. Prav v tej skladbi — mogočni predigrji ter strogi a silno pestri fugi — je Haselböck pokazal vso silovitost zrelega interpreta in doganega poustvarjalca.

S skokom v sodobnost je dunajski virtuoz našemu občinstvu predstavil osebno prepričljivo izvedbo dveh skladb Oliviera Messiaena, in sicer »Nebeško gostijo« in še zlasti »Prikazen večne Cerkve« (L'apparition de l'Eglise éternelle) s potrebno doziranostjo naraščajočo dinamiko v registraciji. Morda smo poleg Bruhnsa prav tu doživeli umetniški višek našega koncerta.

Organist Hans Haselböck je v svoj program vključil tudi predstavnike novoromantične smeri. Med njimi naj omenimo Franza Schmidta »Varijacije in fuga na lastno temo "Kraljevske fanfare"«.

Dunajski organist je svoj koncert zaključil z lastno prosto improvizacijo na dano temo, kjer je pokazal globoko obvladavanje tematičnega razvijanja in tudi polnost invencije.

Avstrijski koncertist je za svoja kvalitetna izvajanja žel veliko aplavza in odobravanja. Ob tem koncertu se je ponovno izkazalo, da so take visoko umetniške prireditve v našem mestu vedno dobro sprejete.

a. b.

Sovodnje

Lista Slovenske demokratske zveze je pri nas nazadovala pri nedeljskih volitvah za 60 glasov z ozirom na prejšnje volitve. Boleče je spoznanje, da je toliko Slovencev obrnilo hrbet slovenski listi ter pri pokrajinskih volitvah podprlo italijanske marksistične stranke.

Kar se tiče občinskih volitev, v katerih so nastopili naši frontaši združeni s komunisti, si nismo delali iluzij, saj imajo že dolgo ves monopol v občini. Slovenska lista ni šla na volitve, da bi zmagala, temveč da bi vsej javnosti pokazala, da vsi občani ne trobijo na frontaško trobento.

Vsem kričočem in razgrajočem, sitim kruha in vina, ki so po volitvah, pijani zmage, z avtomobilskimi hupami slavili rdečo zmago, pa povemo tole: Ko bi naše

ljudstvo onstran meje, ki živi pod komunistično diktaturo, moglo imeti takšne demokratske volitve kot so v navadi pri nas, bi spontano šlo na volišče in glasovalo zoper komunizem, ki ga vi frontaši kličete nadse.

Našim kandidatom, podpisnikom liste, vsem, ki so v volilni borbi požrtvovalno pomagali in vsem volivcem naj bo s tega mesta izrečena iskrena zahvala; glas, ki so ga oddali, je bil priznanje listi, ki med nami brani in zagovarja svobodno demokracijo.

LIPAR

Podgora

Okrog naše župne cerkve se vedno kaj giblje. Sedaj v zvoniku pripravljajo vsepotrebno za električno zvonjenje in verjetno tudi novo uro bomo dobili.

V prostorih farnega mladinskega krožka mladina pridno igra in se zabava. V kratkem bo postavljena tudi miza za ping-pong. Tudi igrišče za košarko in odbojko počasi napreduje.

V ponedeljek zvečer je bila v naši farni cerkvi maša zadušnica ob tridesetem dnevu tragične smrti Petra Spacapan. Odzvalo se je veliko mladine. Tudi iz Gorice so prišli njegovi prijatelji. Na koru pa je zelo lepo prepeval domači zbor in se tako oddolžil spominu svojega delovnega člana.

ZA KMETOVALCE

Breskve, marelice in češplje po cvetenju

Bolezni in škodljivci na breskvah, marelicah in češpljah so si precej podobni ali celo isti. Zato lahko uporabljamo ista sredstva za vse tri vrste sadja. V malih razmerah izberemo sredstva, ki učinkujejo na večje število škodljivcev.

Po cvetenju, ko je plod dosegel velikost lešnika in več, še vedno ogrožajo breskev sledeče bolezni: liste napadate kodravost (bolla) in luknjicavost (corineo). Na plodovih se lahko naseli gniloba (monilia), na vejicah pa se lahko pojavi rak (cancro). Tudi bela plesen (oidij) lahko še povzroča škodo na listih. Proti vsem tem boleznim škropimo s sredstvi, ki vsebujejo Captan (npr. Captan 50, Orthocide 50, SR 406 tid.) in dodatkom močljivega žvepla.

Med škodljivci na breskvi sta najbolj nevarna breskov zavijač (tignola) in breskov molj (anarsia); gosence obeh metuljev napadajo plod (črvivost) ter poleg tega poškodujejo še zelene vršičke, ki ovenejo in se posušijo. Ubravimo se jih s sredstvi, ki vsebujejo Sevin (Carbaryl). Omenjena škropila proti boleznim in škodljivcem lahko mešamo. Sevin bo istočasno uničil mlade kaparje (cocciniglie), ki se pojavijo v juniju. Če nam dela škodo rdeči pajek, ga uničimo s Keltane.

Škropljenje proti naštetim zajedavcem ponovimo nekajkrat, vendar s Captanom prenehamo 15 dni in s Sevinom 7 dni pred obiranjem.

Z istimi sredstvi in istočasno škropimo tudi marelice in češplje; tako bomo prav gotovo pridelali zdravo sadje.

Inž. Janko Košir



Srečni obrazi otrok v Doberdobu, ki so 24. maja letos prejeli prvo sveto obhajilo. Po sklepu italijanske škofovske konference (CEI) bodo otroci v Italiji prejeli sv. obhajilo ob koncu tretjega razreda ljudske šole

ŠPORT

Pokal »Peter Spacapan«

Sportno združenje Olympia iz Gorice, s sedežem v Drevoredu 20. septembra 85, sporoča, da bo organiziralo odbojgarski turnir »POKAL PETER SPACAPAN« v spomin na pokojnega Petra, ki je bil eden izmed najboljših v vrstah našega društva. S tem se hočemo pokloniti njegovemu spominu; njemu, ki je toliko žrtvoval za našo skupnost. Pravilnik turnirja je sledeč:

1. Turnirja se lahko udeležijo vse moške ekipe, ki nastopajo v D ligi in na promocijskem prvenstvu. Morajo biti uradno včlanjeni v odbojgarsko državno zvezo.

2. Če bo prijavljenih več kot šest moštev, bodo ekipe razdeljene v dve skupini.

3. Srečanja se bodo odigrala po sistemu dveh dobljenih setov na tri.

4. Turnir bo v Gorici in se bo začel v sredo, 17. t. m. ob 20.30. Tekme bodo na igrišču Olympije (Drevored 20. septembra 85) in v telovadnici Tehnične šole G. Galilei (ul. Pucini).

5. Prva uvrščena ekipa bo nagrajena s pokalom in trofejo »Peter Spacapan«, ki bo prehodna iz leta v leto.

Prijave pošljite na sedež društva (Drevored 20. septembra 85, 34170 Gorica) najkasneje do 20.30 dne 15. t. m.

Olympia — pokrajinski naraščajniški prvak

Pretekli teden se je vršilo v Gorici pokrajinsko odbojgarsko prvenstvo kategorije Naraščajniški. Naraščajniški prof. Kranerja so v dveh tekmah z lahkoto odpravili nasprotno moštvo Unione Ginn. Goriziana. Rezultati: prva tekma 3:0 (15:0, 15:4, 15:1); povratna tekma 3:0 (15:6, 15:11, 15:8). Za Olympijo so igrali: Plesničar, Nanut, Uršič, Tommasi, Oman, Sivec, Ferfolja, Pellis.

Mednarodno tekmovanje dijakov v lahki atletiki

Sportni odsek Tehnične industrijskega zavoda »Galilei« iz Gorice, čigar športni vodja je prof. Kranner, je pretekli terek organiziral tekmovanje v lahki atletiki proti Poklicni šoli kovinarske stroke iz Nove Gorice. Prof. Kranner je v letošnjem šolskem letu organiziral že več srečanj z omenjeno šolo: v košarki in odbojki v Gorici, v štafeti 5x1000 m v Gorici; povratna tekma v odbojki in košarki v Novi Gorici.

Nova denarna sredstva za kmetijstvo

V skladu z drugim zelenim načrtom — državnem zakonu o razvoju kmetijstva — je deželna uprava namenila 100 milijonov za ustanovitev ali povečanje gozdno-pašnih posestev v hribovitih krajih; s tem bo dežela podprla ustanavljanje in izboljšanje posestev, ki imajo pretežno gozdarsko-pašniški značaj. Isti prispevki so namenjeni tudi za izboljšanje pašnih površin. Iz drugih 210 milijonov pa bo dežela delila podpore za različna izboljševalna dela na kmečkih posestvih. Te ugodnosti so namenjene kmetijskim zadrugam, kmetijskim ustanovam in posameznim posestvom v hribovitih krajih. Pri podelitvi podpor bodo imeli prednost neposredni obdelovalci — posamič ali združeni.



RADIO TRSTA

Spored od 14. do 20. junija 1970

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu, 11.15 Oddaja za najmlajše: J. Spyri: »Heidi«. Četrni del. 12.00 Nabožna glasba, 12.15 Vera in naš čas. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.30 I. L. Caragiale: »Izgubljeno pismo«. Igra v štirih dejanjih. 17.35 »Primorska poje«, revija primorskih zborov (5. oddaja). 18.45 Bednarik »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Glasba iz filmov in revij. 20.30 V starih časih: Reharjeva: »Na gud uod svetjga Jevana«.

Ponedeljek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 17.55 Vaše čtivo. 18.30 Zbor »Santa Maria Maggiore« iz Trsta. 18.50 Strasserjev orkester. 20.35 Pesmi od vsepovsod. 21.05 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi.

Torek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.35 Učiteljski pevski zbor »Emil Adamič« iz Ljubljane. 20.35 Szimanovski: »Kraji Roger«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Sodobne popevke. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.50 Pérez Prado, kralj mambo. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Ljudske pravljice in povedke. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.00 Pod farnim zvonom župne cerkve v Sovodnjah. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jevnikar: »Slovensčina za Slovence«. 19.10 »Pisani balončki« - rad. tednik za najmlajše. 20.35 N. Manzari: »Trije poletni dnevi«. Enodejanka.

Petek: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 12.10 Vzroki nesreč pri otrokih in mladostnikih ter njihovo preprečevanje: M. Mori (4) »Nezgode v stanovanju«. 13.30 Glasba po željah. 17.35 Jež: Italijansčina po radiu. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji. 19.25 Priljubljene melodije. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Šopek slovenskih pesmi. 13.30 Glasba po željah. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 16.10 Operetne melodije. 16.30 G. C. Croce: »Bertoldo«. Šesti del. 17.45 Slovenski znanstveni delavci z univerze. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Slovenski okt. 19.10 »Družinski obzornik«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Nenavadne in skrivnostne zgodbe: A. Marodič: »Recept za srečo«.

OBVESTILA

Koncert v Katoliškem domu. Mešani pevski zbor »Lojze Bratuž« in moški pevski zbor »Mirko Filej« bosta priredila v nedeljo, 21. t. m. ob 17.30 v Katoliškem domu v Gorici koncert izbranih pesmi.

Ravnateljstvo nižje enotne srednje šole v Gorici, ul. Randaccio 10, sporoča, da bo v soboto, 13. t. m. ob 19. uri v zbornici te šole roditeljski sestanek za starše dijakov, ki v tem šolskem letu obiskujejo 3. razred te šole.

Osnovna šola v Ricmanjih priredi v nedeljo 14. junija 1970 v šolskih prostorih zgodovinsko razstavo in akademijo ob 25-letnici obnove slovenske šole. Spored je naslednji: 1. Zgodovinska razstava bo odprta od 9. do 12. in od 16. do 20. ure. 2. Akademija bo ob 18. uri. Nastopili bodo učenci s petjem, baletom, prizoričkom in deklamacijami. 3. Po akademiji bo prijateljsko srečanje v šolskih prostorih. Na jubilejno proslavo so povabljeni vsi učitelji, ki so poučevali na naši šoli od 1945. leta do naših dni.

Prosv. društvo »Slovenec« - Boršt priredi v nedeljo 14. junija proslavo 70-letnice delovanja. Spored: ob 17. povorka skozi vas; ob 17.30 nastopijo pevski zbori »Slovenec« iz Boršta, »Slavec« iz Ricmanj, »F. Venturini« iz Domja, »F. Prešeren« iz B. Ljunca in »V. Vodnik« iz Doline; osnovnošolski otroci; godba na pihala iz Brega; folklorna skupina Breg. Deloval bo kiosk z jedajo in domačim vinom.

Vabimo na

SKIOPTIČNO PREDAVANJE O MADAGASKARJU

ki ga bo imela v četrtek, 18. junija ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici sestra usmiljenka Marjeta Merhar, misijonarka na otoku Madagaskarju.

DAROVI

Za cerkveno sv. Cirila in Metoda v Stojakovem: N. N. 5.000 lir; M. P. 1.000 lir; N. N. 5.000 lir, vsi trije iz Sovodnj; dr. Druftuka Jožef, Milan, 5.000 lir; Požar Marta, Trst, 3.000 lir; N. N. iz Trsta 10.000 lir. Do 10. junija je bilo zbranih 433.000 lir.

Za Alojzijeve: L. D. v spomin Petra Spacapan 2.500; prof. dr. Pavšič namesto cvetja na grob vzornega dijaka in vzornega Slovenca — last not least — 5.000; Cilka Kovač ob smrti svaka Valentina Zgaga 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: dr. J. Druftuka v spomin pok. matere Marije 5.000 lir.

S. R. je darovala po 1.000 lir za: Katoliški dom v Gorici, za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine, za Alojzijeve in za popravilo cerkve v Podsobotinu.

Ob drugi obletnici smrti nepozabnega moža Franca Pahor daruje žena Marija 5.000 lir za Zavod sv. Družine v Gorici, 1.000 lir za Katoliški glas in 1.000 lir za misijone.

N. N. iz Trsta daruje: 50.000 lir za Slovenski zavod v Rimu, 20.000 lir za Baragovo beatifikacijo, 20.000 lir za Slomškovo beatifikacijo, 10.000 lir za cerkev v Stojakovem in 10.000 lir za cerkev v Podsobotinu.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Malič 5.000 lir namesto cvetja na grob pok. Josipa Kapana.

Za Slomškov dom v Bazovici: Mara Kenda 3.000, ob poroki Meri Brce in Silvota Ozbica 10.000, Ema Križmančič 2.000, družina Grgič iz Padrič 1.000, ob krstu Maura Sau 3.000, v spomin pok. Ivana Pečar iz Gropadé 2.000, Karel Kalc iz Gropade 2.000, v počastitev pok. Marija Rapotec 2.000, Antonija Guštin iz Padrič 1.000, Marija Križmančič 2.000, v počastitev vseh žrtev vojne iz Gropade 6.000, Leticija Križmančič 2.000, osnovna šola v Bazovici ob šolski prireditvi 2.000, ob krstu Ivane Križmančič 5.000, ob krstu Karmen Natural iz Gropade 3.000, Aleksandra Močnik 2.000, materi dveh prvobohajancev 3.000, ob krstu Marijana Kalc 5.000, v počastitev pok. Jožefa Ražem 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE

S. P. A.

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

GLAVNICA LIR 600.000.000 — VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi — hranilne vloge — krožni čeki
varnostne skrinjice — neprekinjena blagajna

Dopisniki po vsej Italiji

MENJAVA VSEH TUJIH VALUT

TRST

Brzjavni naslov: Bankred

UL. F. FILZI št. 10

Tel. 38-101 — 38-045